

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Ivstitia Et Ivre ceterisq[ue] Virtutibus Cardinalibus

Lessius, Leonardus

Antverpiæ, 1632

5 Quinam non poßint testamento institui heredes vel legatarij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72459)

nis obligatio erat personalis, ad solum testatorem pertinens, quæ non transit ad heredes, quo fit vt heredes non peccent ea accipiendo iure hereditario; sed solum testator, ita expressè vel tacitè disponendo, & qui ipsum ad hoc induxit.

49 *Damnati.* Postremò, Dammati ad mortem naturalem vel civilem: (vt eiecti in exilium perpetuum.) Item damnati ad perpetuos carceres, testari non possunt, nisi ad pias causas. de quibus & aliis quibusdam minoribus vide Siluestrum, Testamentum 1. q. 3. & 4. nam in variis locis sunt variae leges & consuetudines; nec vbique seruatur Ius Codicis vel Digestorum.

DUBITATIO V.

Quinam non possint testamento institui heredes vel legatarij.

50 *Hæretici.* *Credentes, &c.* **R**espondeo, Inter eos qui heredes vel legatarij institui non possunt, numerantur Primò, Hæretici & apostatae. L. fin. C. de hæreticis. & L. Hi, qui sanctam. 3. C. de apostatis. Secundò, Credentes. Tertiò, Receptores. Quarto, Defensores. Quintò, Fautores hæreticorum, si tamen intra annum non pœnituerint, vt patet ex Authent. Frederici Imperatoris, C. de hæreticis. & cap. Excommunicamus. 1. §. Credentes.

51 *Non tenentur ante sententiam.* Hinc sequitur, heredes Catholicos posse tales heredes excludere; & si impediatur, vt aduersus eos occulta compensatione: quia Ius non habent. Vtrum verò illi teneantur ad restitutionem eorum quæ tali successione acquisierunt, dubitari potest. videntur enim in conscientia teneri, quia facti sunt inhabiles ad succedendum, ac proinde debentur illa bona heredibus ab intestato, Catholicis. Sed probabile est non teneri ante sententiam, vel certè antequam Catholicis heredes sese opponant. quamuis enim ex rigore Iuris videantur teneri, tamen hoc Ius cum illo rigore non est vsu receptum. est enim valde durum, & parum consentaneum conditioni talium hominum, vt obligentur talia commoda sponte restituere.

52 *Originali.* Sextò, Qui persequuntur Cardinales, eosque percutiunt vel capiunt, c. Felicis. 5. de pœnis, in 6. Septimo, Quicumque ob crimen aliquod est intestabilis actiue, (id est, ita vt non possit conde- re testamentum) est etiam intestabilis passiue (id est, eo modo vt non possit capere ex testamento) vt docet Glossa in cap. Is cui. 7. Qui testam. quam communiter approbant DD. vt docet Clarus q. 34. de testam. ex Aretino.

53 *Originali.* Octauo, Fratres Minores non possunt heredes institui, vt patet Clement. Exiui, de verborum signific. §. Quia igitur. Hoc tamen intelligendum, vt exponit Glossa, non posse absolute institui heredes, ita vt ipsi acquirant Ius ad bona immobilia, & teneantur ad onera defuncti, vt heredes. potest tamen in eorum fauorem hereditas relinqui, vt per executores vendatur & detur eis pretium. simili modo potest aliquid relinqui testamento profellis in Societate, neutri tamen possunt succedere ab intestato. alij tamen Religiosi possunt. vide cetera apud Siluestrum, Hereditas. 3. q. 2. non tamen placet, quòd putet excommunicatum non posse esse heredem, cum id nullo Iure probetur.

54 *Originali.* Hinc sequitur Primò, *Spurium* a patre non posse

DUBITATIO VI.

Vtrum illegitimus possit institui heres.

55 *Illegitimi naturales.* *Illegitimi duplices.* *Naturales.* **N**otandum est, *Illegitimorum* generatim duas esse species; quidam vocantur *naturales*, quidam *spuri*. *Naturales* sunt, qui nati sunt ex parentibus, inter quos tempore conceptionis vel natiuitatis nullum erat impedimentum dirimens. vt docet Couarr. de matrimonio p. 2. c. 8. §. 4. n. 4. etsi enim Iure Cæsareo solum dicebatur naturalis, qui natus erat ex vnica concubina domi retenta; tamen Iure Canonico omnes illi vocantur naturales, qui ex parentibus solutis geniti; omnesque eodem Iure gaudent, quod etiam consuetudine receptum est in foro ciuili, vt docet Panorm. in cap. Per venerabilem, Qui filij sunt legitimi. potius enim fauendum est ei qui natus est absque concubinato, quam ei qui ex concubina domi retenta, cum hoc sit deterius, vt idem Panormitanus ait.

56 *Spuri*. *Spuri* dicuntur, qui nati sunt ex parentibus, inter quos tempore conceptionis & natiuitatis erat impedimentum dirimens, vt docet Couarr. §. 5. n. 1. 2. 3. Sub his duabus speciebus comprehenduntur nothi & manzeres appellati: quæ nomina variè ab Auctoribus vsurpantur; nec quidquam ad rem explicandam faciunt. vide Couarruiam §. 4. n. 1. & 11.

57 *Spuri*. Ex his patet, Eum, qui natus est ex femina foris habitante, esse naturalem, si nullum erat impedimentum inter eam & virum, etiam si ipsa esset meretrix; cuius filius in Iure vocatur nothus. Item eum, qui natus est ex virgine vi compressa; quia etsi talis coniunctio lege puniatur, id non fit, quòd ipsæ personæ sint inhabiles, sed ob vim illatam. Item eum, qui natus est ex Clerico beneficiario in Sacris non existente & ex soluta, quia beneficium non est impedimentum dirimens. neque illa coniunctio in Iure vocatur coitus damnatus. Idem dicendum de eo, qui natus est ex parentibus votum simplex castitatis habentibus. Denique de eo, qui natus est ex parentibus, inter quos erat impedimentum; sed illud omnino erat ignotum, saltem alteri parti: quia talis coniunctio formaliter non est nisi simplex fornicatio. Qui verò natus est ex soluta & coniugato, ex soluta & Sacerdote, est *spurius*. His positus

58 *Spurius non succedit patri.* Respondeo & Dico Primò, *Spurius* non potest aliquid a patre capere, siue ex testamento, siue ab intestato, siue ex contractu inter viuos. Ita Couarruias de matrimonio p. 2. c. 8. §. 5. nu. 5. & Clarus q. 31. de testam. patet Auth. Licet. C. de naturalibus liberis, in fine; vbi dicitur: *Qui ex damnato sunt coitu, omni prorsus beneficio secludantur.* & Nouella 74. cap. 6. dicitur: *Nulla eis participanda clementia est: sed sit supplicium etiam hoc patrum, vt agnoscant eos nihil habituros.* Quòd si pater illi aliquid in testamento præter alimenta relinquat, nihil per hoc iuris illi acquiritur; sed tenetur in conscientia legiimis heredibus, vt docet Couarruias n. 11. *Tenetur in conscientia restituere.* ratio est, quia ipse per leges factus est incapax. Hæc intellige de spurio patris. nam si vxor habeat spurium, is est marito instar extranei. vnde lex de illo non loquitur. quare maritus seu pater putatiuus potest illi relinquere sicut extraneo.

Hinc sequitur Primò, *Spurium* a patre non posse